

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ว่าด้วย การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์เนื่องจากไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจ
พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ว่าด้วย การร้องทุกข์ และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์เพราะเหตุคับข้องใจ พ.ศ. ๒๕๕๒ เนื่องจากมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้มีการแก้ไขบทบัญญัติในมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ใหม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ ข้อ ๖๖ แห่งระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วย ลูกจ้างประจำ ส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๓๗ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วย พนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกับ ข้อ ๗ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ว่าด้วย คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๒ และมาตรา ๑๘ (๒) (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ในการประชุม ครั้งที่ ๘/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงออกข้อบังคับไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ว่าด้วย การพิจารณาเรื่อง ร้องทุกข์เนื่องจากไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือมีความคับข้องใจ พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ว่าด้วย การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์เพราะเหตุคับข้องใจ พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

“หน่วยงาน” หมายความว่า ส่วนราชการหรือส่วนงานภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

“ก.อ.ม.” หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

“ก.อ.ร.” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์

“นายกสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า หัวหน้าหน่วยงาน สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

“บุคลากร” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ลูกจ้างประจำ และพนักงานราชการ สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
“ผู้ร้องทุกข์” หมายความว่า บุคลากรผู้ใช้สิทธิร้องทุกข์ตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๕ บุคลากร สามารถร้องทุกข์ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่ไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๒) กรณีมีความคับข้องใจจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาของตน ดังต่อไปนี้

(ก) กรณีบริหารงานบุคคล โดยเลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรมหรือความคิดเห็นทางการเมือง อันไม่ขัดต่อกฎหมาย

(ข) กรณีไม่มอบหมายงานตามภาระหน้าที่ให้ปฏิบัติ

(ค) กรณีประวิงเวลาหรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางเรื่อง เป็นเหตุให้เสียสิทธิ หรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร

ข้อ ๖ คำร้องทุกข์ให้ทำเป็นหนังสือถึงสภามหาวิทยาลัย ลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้ร้องทุกข์ และต้องมีสาระสำคัญที่แสดงข้อเท็จจริง และปัญหาของเรื่องให้เห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำ หรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาอย่างไร พร้อมทั้งระบุความประสงค์ของการร้องทุกข์ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งถึงการกระทำหรือได้รับคำสั่ง

ข้อ ๗ การร้องทุกข์ให้ร้องทุกข์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะร้องทุกข์แทนผู้อื่นหรือมอบหมายให้ผู้อื่นร้องทุกข์แทนไม่ได้

ให้ผู้ร้องทุกข์ยื่นหนังสือร้องทุกข์พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง จำนวนหนึ่งชุด และให้สภามหาวิทยาลัยส่งเรื่องให้ ก.อ.ม. ดำเนินการตามข้อบังคับนี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่สภามหาวิทยาลัยรับเรื่อง หากผู้ร้องทุกข์ประสงค์ จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของ ก.อ.ม. ให้แจ้งไว้ในหนังสือร้องทุกข์หรือทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นก่อนที่ ก.อ.ม. เริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

กรณีผู้ร้องทุกข์ได้ยื่นหนังสือร้องทุกข์ไว้แล้ว หากมีความประสงค์จะยื่นเอกสารหรือหลักฐานเพิ่มเติม ให้ยื่นต่อ ก.อ.ม. ก่อนที่ ก.อ.ม. จะพิจารณาเรื่องเสร็จสิ้น

ข้อ ๘ ผู้ร้องทุกข์ มีสิทธิ คัดค้านกรรมการใน ก.อ.ม. หากกรรมการผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในเรื่องร้องทุกข์

(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องร้องทุกข์

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ร้องทุกข์

(๔) มีเหตุอื่นซึ่งอาจทำให้การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์เสียความเป็นธรรม

การคัดค้านกรรมการตามวรรคหนึ่ง ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านเป็นหนังสือร้องทุกข์ หรือแจ้งเพิ่มเติมเป็นหนังสือ ก่อนที่ ก.อ.ม. เริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

เมื่อมีเหตุแห่งการคัดค้านตามวรรคหนึ่ง กรรมการผู้นั้นจะขอถอนตัวไม่ร่วมพิจารณาก็ได้ ในการดำเนินการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์เฉพาะเรื่อง ถ้ากรรมการผู้นั้นมิได้ขอถอนตัว ให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาข้อเท็จจริงที่คัดค้าน หากเห็นว่าข้อเท็จจริงนั้นน่าเชื่อถือ ให้แจ้งกรรมการผู้นั้นทราบและมีให้ร่วมพิจารณาเรื่อง

ร้องทุกข์นั้น เว้นแต่สภามหาวิทยาลัย พิจารณาเห็นว่า การให้กรรมการผู้หนึ่งร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าว จะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่า เพราะจะทำให้ได้รับความจริงและเป็นธรรม จะอนุญาตให้กรรมการผู้หนึ่งร่วมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์นั้นก็ได้

กรณีมีเหตุ ก.อ.ม. ไม่ครบองค์ประชุมเนื่องจากการคัดค้านกรรมการ ให้สภามหาวิทยาลัย พิจารณาแต่งตั้ง ก.อ.ม. แทนคนเดิมที่ขอถอนตัว

ข้อ ๙ ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์นำหนังสือร้องทุกข์มายื่นด้วยตนเอง ให้สำนักงานสภามหาวิทยาลัย ผู้รับหนังสือ ออกใบรับหนังสือประทับตราหนังสือและลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่ได้รับหนังสือ ตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ และให้ถือวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสือร้องทุกข์

ข้อ ๑๐ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๕ ให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

(๑) กรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์ ให้ถือวันที่ผู้ร้องทุกข์ ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันที่ได้รับทราบคำสั่ง

ถ้าผู้ร้องทุกข์ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง และมีการแจ้งคำสั่งให้ผู้ร้องทุกข์ทราบพร้อม กับมอบสำเนาคำสั่งให้แก่ผู้ร้องทุกข์ แล้วทำบันทึกลงวัน เดือน ปี และสถานที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้ง พยานผู้รู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันที่ได้รับทราบคำสั่ง ถ้าไม่อาจแจ้งผู้ร้องทุกข์ ลงลายมือชื่อรับทราบได้โดยตรง และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ ผู้ร้องทุกข์ ณ ที่อยู่ของผู้ร้องทุกข์ ซึ่งปรากฏตามหลักฐานทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งไปให้ ๒ ฉบับ เพื่อให้ ผู้ร้องทุกข์เก็บไว้ฉบับหนึ่งและให้ผู้ถูกสั่งลงลายมือชื่อและวัน เดือน ปี ที่รับทราบคำสั่งส่งกลับคืนมาเพื่อเก็บไว้ เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้เมื่อครบกำหนด ๑๕ วันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ ลงทะเบียนให้ถือว่า ผู้ร้องทุกข์ได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ ให้ ผู้ร้องทุกข์ลงลายมือชื่อและวันที่ เดือน ปีที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมา ให้ถือว่าผู้ร้องทุกข์ได้รับทราบคำสั่งแล้ว

(๒) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์โดยตรง ให้ถือว่าวันที่มีหลักฐาน ยืนยันว่าผู้ร้องทุกข์รับทราบหรือควรได้รับทราบคำสั่งนั้นเป็นวันที่ได้รับแจ้งการกระทำหรือได้รับคำสั่ง

(๓) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติหรือใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติให้ ถูกต้องตามกฎหมายต่อผู้ร้องทุกข์ โดยไม่ได้มีคำสั่งอย่างใด ให้ถือวันที่ผู้ร้องทุกข์ ควรได้ทราบถึงการปฏิบัติ หรือการใช้อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นวันที่ได้รับแจ้งถึงการกระทำหรือได้รับคำสั่ง

ข้อ ๑๑ กรณีผู้ร้องทุกข์ไม่ประสงค์ จะให้มีการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ต่อไป สามารถถอนเรื่อง ร้องทุกข์ก่อนที่ ก.อ.ม. พิจารณาเรื่องร้องทุกข์เสร็จสิ้น โดยทำเป็นหนังสือยื่นเรื่องต่อสภามหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๒ เมื่อ ก.อ.ม. ได้รับหนังสือร้องทุกข์ตามข้อ ๗ วรรคสอง แล้ว ให้ประธาน ก.อ.ม. มี หนังสือแจ้งพร้อมส่งสำเนาหนังสือร้องทุกข์แก่อธิการบดี เพื่อให้ทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์โดยเร็ว และให้ อธิการบดีจัดทำหนังสือชี้แจงพร้อมพยานหลักฐาน ไปยังประธาน ก.อ.ม. ภายในสิบห้าวันทำการนับแต่วันที่ ได้รับหนังสือร้องทุกข์

ข้อ ๑๓ การพิจารณาเหตุไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือความคับข้องใจ ให้ ก.อ.ม. พิจารณา เรื่องราวการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ และในกรณีจำเป็น และสมควร อาจขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่น ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใด ๆ หรือขอให้ผู้แทนหน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่น

ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้ ทั้งนี้ การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าว ต้องให้แล้วเสร็จไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่สภามหาวิทยาลัยรับเรื่อง

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้ผู้ร้องทุกข์เข้าแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ก.อ.ม. โดยผู้ร้องทุกข์มีสิทธินำหมายความหรือที่ปรึกษาของตน เข้าร่วมในการพิจารณาของ ก.อ.ม.ได้ การใดที่ หมายความหรือที่ปรึกษาได้ทำลงต่อหน้าผู้ร้องทุกข์ ให้ถือว่าเป็นการกระทำของผู้ร้องทุกข์ เว้นแต่ผู้ร้องทุกข์ จะได้คัดค้านเสียแต่ในขณะนั้น

ในกรณีที่นัดให้ผู้ร้องทุกข์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ก.อ.ม. ให้แจ้งอธิการบดีทราบด้วย ถ้าประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจา หรือมอบหมายเป็นหนังสือให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาแถลงการณ์ด้วยวาจา ต่อประชุม ก.อ.ม.ก็ได้ ทั้งนี้ ให้อธิการบดีแจ้ง ก.อ.ม. ทราบล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ใน การแถลงการณ์ด้วยวาจา อธิการบดีหรือผู้ที่อธิการบดีมอบหมาย สามารถเข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของ ผู้ร้องทุกข์ได้

ข้อ ๑๔ เมื่อ ก.อ.ม. ได้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๕ (๑) แล้ว ถ้าเห็นว่า

(๑) การที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้นถูกต้องแล้ว ให้มีมติ ยกคำร้องทุกข์

(๒) การที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ไม่ถูกต้องตาม กฎหมาย ให้มีมติให้แก้ไขโดยเพิกถอนหรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายนั้น หรือให้ปฏิบัติต่อผู้ ร้องทุกข์ให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๓) การที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ถูกต้องตาม กฎหมายบางส่วน และไม่ถูกต้องตามกฎหมายบางส่วน ให้มีมติให้แก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๔) หากสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใด เพื่อให้เกิดความถูกต้องตามกฎหมายและมีความ เป็นธรรม ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

ข้อ ๑๕ เมื่อ ก.อ.ม. ได้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ตามข้อ ๕ (๒) แล้ว ถ้าเห็นว่า

(๑) การปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์ มีลักษณะตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ (๒) ให้มีมติ ยกคำร้องทุกข์

(๒) การปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อผู้ร้องทุกข์ มีลักษณะที่กำหนดไว้ในข้อ ๕ (๒) ให้มีมติแก้ไข หรือ ถ้าแก้ไขไม่ได้ ให้สั่งดำเนินการประการอื่น หรือให้ข้อแนะนำตามที่เห็นสมควร เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็น เหตุแห่งความคับข้องใจ จะได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบ แบบแผนของทางราชการ หรือจรรยาบรรณของ บุคลากร

ข้อ ๑๖ เมื่อ ก.อ.ม. ได้พิจารณาและมีมติตามข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ ให้บันทึกเหตุผลของการ พิจารณาไว้ในคำวินิจฉัยพร้อมลงลายมือชื่อของกรรมการที่วินิจฉัยเรื่องนั้น

ถ้ากรรมการคนใดมีความเห็นแย้งให้มีสิทธิทำความเห็นแย้งของตนรวมไว้ในคำวินิจฉัยได้

ข้อ ๑๗ เมื่อ ก.อ.ม. มีมติเป็นประการใดแล้ว ให้รายงานสภามหาวิทยาลัย พิจารณา เพื่อสั่ง และปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น และเมื่อได้สั่งหรือปฏิบัติตามมติดังกล่าวแล้ว ให้แจ้งเป็นหนังสือแก่ผู้ร้องทุกข์ และอธิการบดีทราบโดยเร็ว

ในกรณีที่ สภามหาวิทยาลัยพิจารณาเห็นว่า ก.อ.ม. มิได้วินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้เป็นไปตาม
ข้อบังคับนี้โดยเคร่งครัดหรือเป็นธรรม สภามหาวิทยาลัย จะสั่งให้ ก.อ.ม. ทบทวนการดำเนินการหรือสั่งการ
ใหม่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้

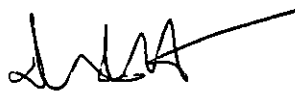
ข้อ ๑๘ กรณีที่ผู้ร้องทุกข์ ไม่พอใจในผลการพิจารณาวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัย หรือในกรณี
ที่สภามหาวิทยาลัยมิได้พิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาเก้าสิบวัน ให้มีสิทธิเสนอเรื่องร้องทุกข์
ต่อ ก.อ.ร. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัย หรือวันที่พ้นกำหนด
ระยะเวลาเก้าสิบวัน

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ไม่พอใจผลการพิจารณาของ ก.อ.ร. หรือในกรณีที่ ก.อ.ร. มิได้พิจารณาวินิจฉัย
ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวัน ผู้ร้องทุกข์มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมาย
ว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

ข้อ ๑๙ กรณีหากมีการดำเนินการรับเรื่องการร้องทุกข์ก่อนที่ข้อบังคับนี้จะบังคับใช้ ให้ใช้
หลักเกณฑ์และวิธีการของข้อบังคับเดิมตามข้อ ๓ ไปจนกว่าเรื่องร้องทุกข์จะเสร็จสิ้น

ข้อ ๒๐ ให้สภามหาวิทยาลัยรักษาการตามข้อบังคับนี้ มีอำนาจออกประกาศหรือคำสั่ง
เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับ กรณีมีปัญหาในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้สภามหาวิทยาลัยมี
อำนาจวินิจฉัย ชี้ขาด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(ศาสตราจารย์ ดร.ปริญญา จินดาประเสริฐ)
นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม